

Οι δύο παραστάσεις που παίζουν τώρα στη Θεσσαλονίκη και ζηλεύουν οι Αθηναίοι θεατές

★ parallaximag.gr/agenda-parallaxi/theatro-agenda/oi-dyo-parastaseis-poy-paizoyn-tora-sti-thessaloniki-kai-zileyoun-oi-athinaioi-theates

Γιώργος Σταυρακίδης

11 Απριλίου 2024

Θέατρο

Κάτι σπουδαίο συμβαίνει αυτή την περίοδο στην θεατρική Θεσσαλονίκη

Γιώργος Σταυρακίδης

11 Απριλίου 2024, 7:44 πμ

Γιώργος Σταυρακίδης

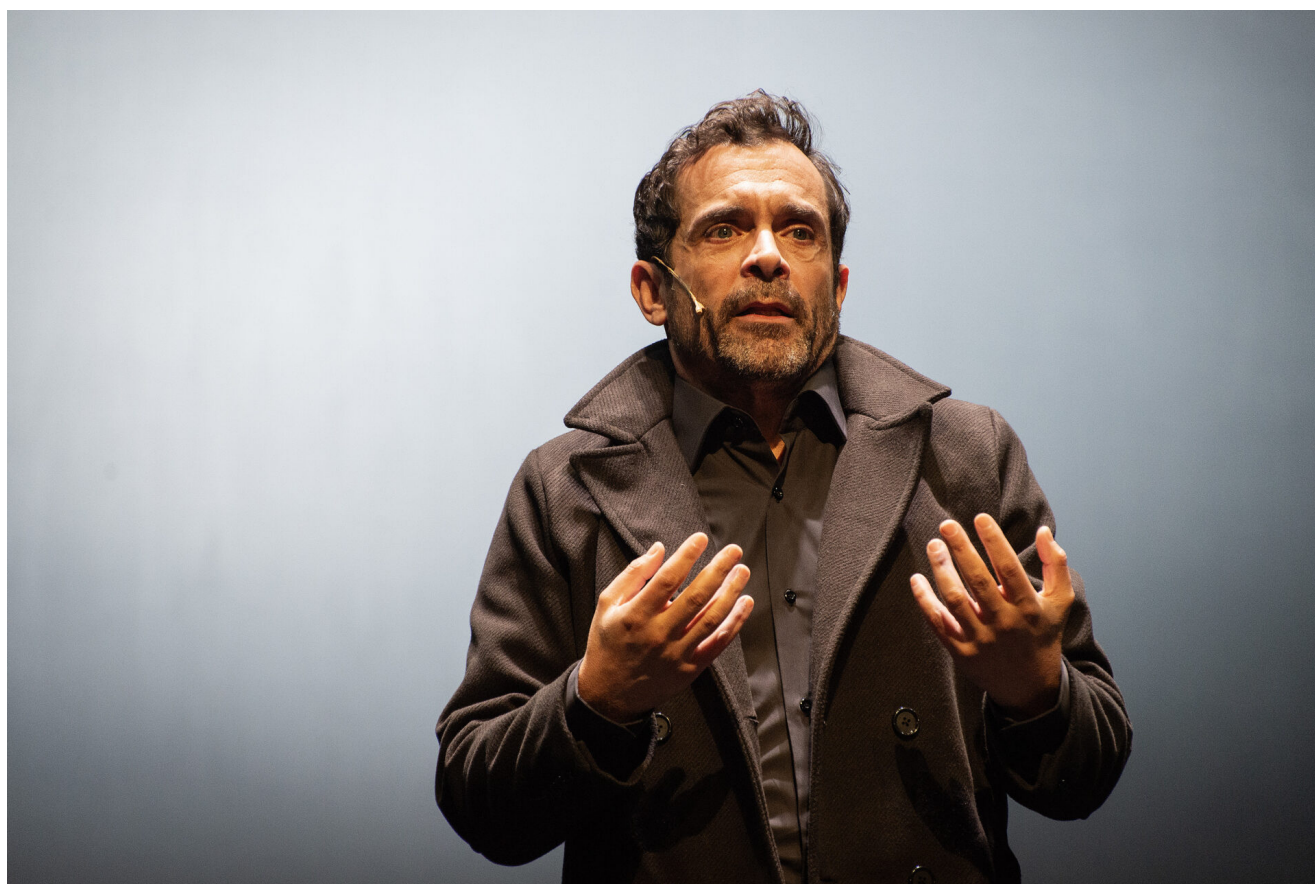
11 Απριλίου 2024, 7:44 πμ

- [ΜΟΙΡΑΣΟΥ ΤΟ](#)
- [f](#)
- [🐦](#)

Λίγο πριν φύγει η σεζόν, δύο σπουδαίες θεατρικές παραστάσεις παρουσιάστηκαν στην πόλη για το κοινό που αγαπάει το καλό θέατρο και το σημαντικό είναι πως παίζουν την ίδια ακριβώς περίοδο, από τον ίδιο φορέα (το Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος κάνει θαύματα αυτή την περίοδο) και λίγα μόλις μέτρα μακριά το ένα από το άλλο!

Κι ενώ σίγουρα θα μπορούσαμε να μιλήσουμε – όπως το έχουμε κάνει και το προηγούμενο διάστημα – και για άλλες παραγωγές που παίζουν αυτή την εποχή στη Θεσσαλονίκη, δύο νέες παραγωγές του ΚΘΒΕ ξεχωρίζουν για πολλούς και σημαντικούς λόγους που θα προσπαθήσουμε να αναλύσουμε παρακάτω και που κάνουν τους θεατρόφιλους της Αθήνας να... παραμιλούν για το πώς κατάφερε η Θεσσαλονίκη να τις έχει πρώτη εδώ.

Ο λόγος από τη μία, για την «Αγαπημένη του κυρίου Λιν» του Philippe Claudel σε σκηνοθεσία του σπουδαίου **Γκι Κασίερς** με πρωταγωνιστή τον **Κωνσταντίνο Μαρκουλάκη** που ξεκίνησε από τις 22 Μαρτίου στη Θεσσαλονίκη και έχει εντυπωσιάσει τόσο με το σκηνοθετικό όραμα του σημαντικού Βέλγου δημιουργού, όσο και με την ερμηνευτική απλότητα που φτάνει στα όρια του συγκινητικού από τον ηθοποιό του. Από την άλλη, η παράσταση «Ο καλός άνθρωπος του Σε Τσουάν» του Μπρεχτ σε σκηνοθεσία του **Δημήτρη Καρατζά**, που για πρώτη φορά συνεργάζεται με το Κρατικό και έκανε πρεμιέρα το περασμένο Σάββατο στο Βασιλικό Θέατρο με το κοινό να αποθεώνει τη νέα πρόταση του σκηνοθέτη και να «χειροκροτά» την απόφαση του Κρατικού να παρουσιάσει δύο δουλειές που δεν έχουν να ζηλέψουν τίποτα από άλλες δουλειές που ανεβαίνουν στην Αθήνα.

Άλλωστε, η «Αγαπημένη του κυρίου Λιν», μετά τις παραστάσεις στη Θεσσαλονίκη πρόκειται να παρουσιαστεί στην Αθήνα τον προσεχή Μάιο αλλά και στο Φεστιβάλ Επιδαύρου από 21 μέχρι 26 Ιουνίου στην Πειραιώς 260 κάνοντας τους Αθηναίους θεατές να ανυπομονούν να δουν την παράσταση που γεννήθηκε στην Θεσσαλονίκη και φτιάχτηκε αρχικά για το ΚΘΒΕ.

Στην περίπτωση του «Καλού ανθρώπου του Σε Τσουάν», οι πληροφορίες μέχρι τώρα δεν αναφέρουν «μετακόμιση» της παράστασης σε Αθηναϊκό έδαφος, ωστόσο τίποτα δεν είναι απίθανο μετά την θερμή υποδοχή του κοινού που έστρεψε τα μάτια όλων στην θεατρική πραγματικότητα της Θεσσαλονίκης που αυτή τη χρονιά – τόσο στο Κρατικό, όσο και σε άλλες σκηνές όπως το Θέατρο Τ και το Θέατρο Αυλαία που ανέβασαν δικές τους παραγωγές – έδειξε τον καλύτερο εαυτό της.

Βέβαια, δε γίνεται να μην αναφέρουμε και την γενικότερη προσπάθεια του Κρατικού από πέρυσι, με εξαιρετικές συνεργασίες και δουλειές που ανέβασαν πολύ τις απαιτήσεις της πόλης και, σύμφωνα με πληροφορίες μου, να μιλούν και για άλλες σημαντικές δουλειές του που σχεδιάζει να παρουσιάσει στην Αθήνα, μετά το «Βίρα τις Άγκυρες» σε σκηνοθεσία του Αστήρη Πελτέκη που αν κερδίσει το στοίχημα θα ανοίξει τον δρόμο.

«Η αγαπημένη του κυρίου Λιν»

στη γλώσσα του και ο κ. Λιν σιωπηλός απολαμβάνει την παρέα του. Μια δυνατή φιλία καλλιεργείται ανάμεσα στους δύο άντρες, με εξομολογήσεις, με σεβασμό απέναντι στον εκφρασμένο ή στον σιωπηλό πόνο, με συμπόνοια και φροντίδα.

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΕΠΙΣΗΣ

Είδαμε πρώτοι Μαρκουλάκη στη νέα παράσταση του Guy Cassiers για τη Θεσσαλονίκη
Η νουβέλα *La petite fille de monsieur Linh* του Φιλίπ Κλοντέλ δημοσιεύτηκε το 2005 στη Γαλλία. Μέσα από την ιστορία του κ. Λιν, ο συγγραφέας μιλάει για τον ξεριζωμό, το τραύμα, τη συμφιλίωση, τη συντροφικότητα, την αγάπη αλλά και για τη ζωτική ανάγκη των ανθρώπων για σύνδεση και επικοινωνία.

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΕΠΙΣΗΣ

Κωνσταντίνος Μαρκουλάκης: Τα πράγματα που δεν μοιραζόμαστε είναι σαν να μην τα ζήσαμε

Ο Guy Cassiers συνδυάζει το πάθος του για τη λογοτεχνία με τα οπτικά μέσα και οδηγείται σε ένα σκηνικό αποτέλεσμα, που αποτυπώνει τη δική του πολύ ιδιαίτερη σκηνοθετική γραφή.

Στην ερώτηση, τι να πάρουν οι θεατές φεύγοντας από την παράσταση, ο Κωνσταντίνος Μαρκουλάκης, μου είχε πει: *“Θέλω να πάρουν αυτή την ιστορία, θέλω να δουν έστω πρόσκαιρα ή για παραπάνω χρόνο, τους ανθρώπους που μπορεί να τους φαντάζουν ξένοι, με άλλο μάτι. Θέλω να πάρουν από αυτή την ιστορία την γλύκα της και την ανθρωπιά της και θέλω να πάρουν από αυτή την αισιόδοξη και τρυφερή ιστορία, η οποία πραγματεύεται την απώλεια με αισιόδοξο τρόπο και φωτεινό, πως η ζωή έχει απώλεια, έχει θλίψη, η ζωή έχει δυσκολία και βάσανο, αλλά ο τρόπος που κοιτάμε την θλίψη αλλά και την ίδια της ζωή, μπορεί να είναι φωτεινός, αισιόδοξος και πάντα καταφατικός.”*

«Ο καλός άνθρωπος του Σε Τσουάν»

Στην πόλη Σε Τσουάν της Κίνας, τρεις θεοί αναζητούν κατάλυμα για μια νύχτα. Η πόρνη Σεν Τε είναι η μόνη που δέχεται να τους φιλοξενήσει. Οι θεοί την ανταμείβουν με ένα σημαντικό χρηματικό ποσό, αναγνωρίζοντας σε αυτήν έναν καλό άνθρωπο· τον καλό άνθρωπο που αναζητούσαν στη γη. Η Σεν Τε με το ποσό αυτό ανοίγει ένα καπνοπωλείο. Ωστόσο, η ανάγκη της να βοηθάει αλλά και η δυσκολία της να πει όχι στις απαιτήσεις των άλλων, σύντομα την οδηγούν σε αδιέξοδο. Τότε εμφανίζεται ο Σουί Τα·ο μακρινός ξάδελφος που θα βάλει σε τάξη τα πράγματα, μακριά από συναισθηματισμούς και από φιλανθρωπίες.

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΕΠΙΣΗΣ

[Μπήκαμε στις πρόβες της νέας παράστασης του Δημήτρη Καραντζά για το Κρατικό Θέατρο](#)

Ο Μπέρτολτ Μπρεχτ εκκινώντας από την πεποίθηση ότι ο άνθρωπος είναι προϊόν του κοινωνικού του περιβάλλοντος, είναι εύπλαστος και μεταβαλλόμενος, δημιουργεί ένα σκηνικό πείραμα, θέτοντας ένα κεντρικό ερώτημα ηθικής: μπορεί ένας καλός άνθρωπος να επιβιώσει παραμένοντας καλός σε μια κοινωνία εκμετάλλευσης και αδικίας; Παρουσιάζοντας ως δεδομένη την καλοσυνάτη φύση της Σεν Τε, επιχειρεί να διαπιστώσει ποια είναι τα όρια της ανοχής και της καλοσύνης.

Στην πρόσφατη συζήτηση μου με τον **Δημήτρη Καραντζά** για την παράσταση, μου είπε: “Με ενδιέφερε πολύ να φανεί αυτό το αθώο παιχνίδι και ότι δεν είναι τελικά και τόσο αθώο. Δηλαδή, το ότι εμφανίζονται τρεις θεοί οι οποίοι για εμένα είναι διαχειριστές από πάνω. Έχει να κάνει με το πώς μία ανώτερη δύναμη πετάει σε έναν άνθρωπο το βάρος της ανθρωπότητας για να σώσει το δικό της τομάρι. Είναι σαν να πετάνε στην Σεν Τε το βάρος μιας δικής τους διαχείρισης στον κόσμο, και πάνω σε αυτό την αφήνουν εντελώς μόνη να την κατασπαράξει ένα πλήθος πεινασμένων ανθρώπων. Γιατί όταν υπάρχει πείνα, και δυστυχώς το ζούμε, μιλάμε για αύξηση του φασισμού και για κακούς εαυτούς. Ένα από τα κυριότερα πράγματα που τα φέρνει αυτά, είναι η φτώχεια η οποία λειτουργεί και σε επίπεδο αμάθειας και πολλές φορές και σε επίπεδο μη πολιτισμού. Ακριβώς γιατί παλεύει τότε ο άνθρωπος για την επιβίωσή του. Αν λοιπόν βάλεις έναν άνθρωπο ως επί γης θεό, βλέπεις ένα κοινωνικό πείραμα που αντιλαμβάνεσαι ότι δεν μπορεί να αντέξει, γιατί οδηγεί σε έναν αλληλοσπαραγμό. Αυτό ήθελα να φωτιστεί στην παράσταση. Η αποποίηση ευθύνης και η επιβολή κάποιου να αναλάβει την ευθύνη και ακόμα κι αν βλέπουμε ότι αυτός ο άνθρωπος κατασπαράζεται, ακόμα και στο τέλος όταν ομολογεί τι έχει πάθει και λέει ότι δεν αντέχει και δεν μπορεί άλλο να μείνει, οι θεοί της απαντούν «θα μπορέσεις, γιατί απλά έχουμε ανάγκη να αποδεικνύουμε ότι υπάρχει καλοσύνη». Σε αυτό μπορώ να κάνω αναγωγές με άπειρα πολιτικά πράγματα των ημερών μας.”

Και οι δύο παραστάσεις, τόσο λόγω των συντελεστών τους – ειδικά των σκηνοθετών τους – “παίζουν” πρώτες στις συζητήσεις των Αθηναίων αυτόν τον καιρό, με ανθρώπους που γνωρίζω πως συνδυάζουν τα ολιγόημερα ταξίδια τους στη Θεσσαλονίκη με την επίσκεψη τους στα θέατρα της πόλης για να παρακολουθήσουν πρώτοι τις παραπάνω δουλειές. Άλλωστε το καλύτερο μάρκετινγκ πάντα, θα είναι το από στόμα σε στόμα και το χειροκρότημα στο τέλος, και σε αυτές τις παραστάσεις φαίνεται να λειτουργούν άψογα και τα δύο...

[Ακολουθήστε τις ειδήσεις του parallaximag.gr στο Google News](#)
ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΑΚΟΜΗ

Σχετικά Άρθρα

Σχετικά Άρθρα

